

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 maja 2021 r. w zakresie, w jakim oddalono w niej wnioski zawarte w piśmie prawnika skarżącej z dnia 19 stycznia 2021 r. o stwierdzenie nieważności zmiany regulaminu wewnętrznego komitetu pracowniczego przyjętej w dniu 10 listopada 2020 r., a także przeprowadzonych głosowań i decyzji podjętych na podstawie nowego brzmienia tego regulaminu;
- stwierdzenie nieważności, w razie potrzeby, decyzji z dnia 21 grudnia 2021 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącą w dniu 18 sierpnia 2021 r. na decyzję oddalającą jej wnioski sformułowane w piśmie z dnia 19 stycznia 2021 r.;
- stwierdzenie nieważności nowych przepisów regulaminu wewnętrznego z 2020 r., a w szczególności zmiany art. 22 przyjętej w dniu 10 listopada 2020 r.;
- stwierdzenie nieważności głosowania pisemnego przeprowadzonego na podstawie nowego art. 22 regulaminu wewnętrznego z 2020 r. oraz wszystkich decyzji, będących rezultatem tego głosowania, w tym wyniku ostatnich wyborów;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem zmiany regulaminu wewnętrznego z 2020 r. i jego przyjęcia w dniu 10 listopada 2020 r. rano, ze względu, po pierwsze, na to, że zmiana ta narusza ratio legis art. 21 regulaminu wewnętrznego i zasad demokratycznych, które są tam chronione, po drugie, że sam art. 22 nie był przestrzegany przy jego przyjmowaniu i wprowadzaniu w życie, a wreszcie że przyjęte akty nie są jasne pod względem prawnym.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem (*ratione temporis*) głosowań przeprowadzonych w dniu 10 listopada 2020 r. na podstawie nowego art. 22 regulaminu, jeszcze przed jego wejściem w życie.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem decyzji o zastosowaniu procedury pisemnej do głosowań komitetów konsultacyjnych, międzyinstytucjonalnych i delegacji, które miały zostać przeprowadzone w dniu 10 listopada 2020 r. po południu.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2022 r. – OQ/Komisja

(Sprawa T-162/22)

(2022/C 198/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OQ (przedstawiciele: N. Maes i J.-N. Louis, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi w niniejszej sprawie;
- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 19 maja 2021 r. nakładającej na skarżącego karę dyscyplinarną w postaci wydalenia ze służby bez obniżenia praw do emerytury;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 15 grudnia 2021 r. oddalającej zażalenie [poufne] ⁽¹⁾ skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącego w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) ze względu na to, że zastosowana kara dyscyplinarna jest nieproporcjonalna do wagi popełnionego naruszenia w świetle kryteriów oceny przewidzianych w art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego i nie uwzględnia okoliczności łagodzących.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia. Skarżący podnosi, że Komisja nie przychyliła się do opinii komisji dyscyplinarnej – która opowiedziała się za karą w postaci obniżenia stopnia zaszczerowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. f) załącznika IX do regulaminu pracowniczego – nie uzasadniając jednak w należyty sposób takiego stanowiska.

⁽¹⁾ Dane poufne zostały utajnione.

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2022 r. – Saure/Komisja

(Sprawa T-165/22)

(2022/C 198/92)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Partsch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 lutego 2022 r. oddalającej wniosek skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentów Komisji, poprzez sporządzenie kopii całej korespondencji Komisji ze spółką AstraZeneca plc lub jej spółkami zależnymi, z urzędem kanclerza federalnego Niemiec lub z federalnym ministerstwem zdrowia, dotyczącej spółki Astra Zeneca plc lub jej spółek zależnych, od dnia 1 kwietnia 2020, w szczególności w przedmiocie ilości szczepionek na Covid-19 oferowanych przez AstraZeneca plc oraz terminów ich dostaw;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: skarżący uważa, iż ma prawo uzyskać dostęp do spornych dokumentów Komisji Europejskiej na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾. Komisja naruszyła ten przepis poprzez swoją odmowę.